(тъ) тр

аберь, в. хаберъ, вѣсть, извѣстие, обаждание. ако ще идешъ стори ми аберъ, обади ми, извѣсти ми. снощи аберъ доѣча са дирикъ — деко — деко. нѣе. ные аберъ имахме отъ това. — Крайно то р ся изговаря твърдо и меко за това ся пише аберъ и аберь, но по-вече ся изговаря меко за това и приехме да го пишемъ съ ь, а то става явно като му ся прибави членъ тъ или се прибави гласна аберь-тъ или аберътъ, аберяти да дойде.

аберджийка (та) жена вѣстителка. ~~отъ аберджи, жена~~

аберджийче (то) момче, дѣте вѣстителче.

аберджий (тъ) вѣстникъ, вѣстител; отъ аберджи, съ членъ тъ й, изговаря ~~то~~ ся на о (то) или а (та) и става аберджио или аберджия; когато ся свършва на я, взема ся обикновенно за женскы' родъ и му ся прибавя, кога потрѣба, ~~на~~ членъ отъ женскы' родъ аберджия (та). но чюе ся ~~[illegible]~~ по-редко и аберджиотъ, аберджиатъ слѣд. аберджийтъ.

абесъ нар. срамотно, грозно, отвратително. ама това е абесъ що правишъ ты. нѣма си хазъ тъ да правишъ тъй. Взема ся и за прл. неизм. въ същий смыслъ

абетина (та) увел. и униз. отъ аба: Навлякълъ едня абечиня чудия и дивия, парцалива до нѣма и кядѣ, ямя до ямя, дикъшъ до дикъшъ.

абецедаръ (тъ) фр. отъ а, b, c, d. в. букваръ

абица (та) умал. отъ аба; платъ ~~[illegible]~~ аба, или дреха отъ аба.

абичка (та) ~~умл. отъ аба~~, друга форма умл. отъ аба: абичка му и туръбичка, туря вътрѣ всякакво.

абе (то) умал. отъ аба, в. абица.

абенъ, на, но — ный (тъ) отъ аба направенъ. направихъ си единъ абены дрехи, в. абянъ.